

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KLAIPĖDOS APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. rugpjūčio 17 d. Nr. 21RE2-378 (AG2-283/15-2026)
Klaipėda

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Evaldo Ambrozaičio (posėdžio pirmininkas ir pranešėjas), Vilijos Astrauskienės ir Lauros Bernikienės,

2026 m. rugpjūčio 17 d. Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos X. Y. patikslintą skundą atsakovei Tauragės rajono savivaldybės administracijai dėl Tauragės rajono savivaldybės administracijos 2026 m. birželio 17 d. sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) panaikinimo bei įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Komisijoje 2026 m. liepos 24 d. rezoliucija priimtas nagrinėti pareiškėjos X. Y. patikslintas skundas atsakovei Tauragės rajono savivaldybės administracijai, kuriuo pareiškėja prašo:

1) panaikinti Tauragės rajono savivaldybės administracijos 2026 m. birželio 17 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Sprendimas), kuriuo jai buvo atsisakyta skirti būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensaciją;

2) įpareigoti atsakovę Tauragės rajono savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjos prašymą dėl būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijos.

Nurodo, jog Sprendimas buvo priimtas dėl to, kad po mamos mirties paveldėjo jai priklausiusį butą ir dėl to buvo nustatyta, kad ji viršija turto normatyvą. Atkreipia dėmesį, jog šio turto nepirko, o jį paveldėjo. Nurodo, kad dėl pablogėjusios sveikatos ir nustatyto neįgalumo negali dirbti, jos pajamos yra labai ribotos. Paaiškina, kad paveldėtas butas nėra jos gyvenamoji vieta, iš jo negavo jokių pajamų ir jis nepagerina jos realios finansinės padėties. Pažymi, jog nutraukus kompensaciją, jai kyla didelių sunkumų apmokant būsto šildymo ir karšto vandens išlaidas, todėl toks Sprendimas ženkiai pablogina jos socialinę padėtį.

Atsakovė Tauragės rajono savivaldybės administracija atsiliepimu su pareiškėjos patikslintu skundu nesutinka ir prašo patikslintą skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime nurodo, kad Tauragės rajono savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyrius (toliau – ir Socialinės paramos skyrius) 2026 m. birželio 11 d. gavo pareiškėjos prašymą – paraišką Nr. (duomenys neskelbtini) „Piniginei socialinei paramai gauti (kai kreipiamasi pirmą kartą arba pasikeičia anksčiau pateikti duomenys, arba praėjo 12 mėnesių po to, kai buvo pateikti duomenys apie turtą)“ (toliau – ir Prašymas). Pažymi, jog nagrinėjant Prašymą ir nustatant teisę į piniginę socialinę paramą buvo vadovaujama Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo (toliau – Įstatymas) nuostatomis.

Nurodo, jog tikrinant duomenis valstybės registruose ir informacinėse sistemose nustatyta, kad pareiškėja Nekilnojamojo turto registre (duomenys neskelbtini) įregistravo nekilnojamojo turto objektą adresu (duomenys neskelbtini), todėl buvo įvertintas pareiškėjos nuosavybės teise turimas turtas. Pažymi, jog įvertinus pareiškėjos turtą, 2026 m. birželio 17 d. buvo parengta išvada Nr. (duomenys

neskelbtini) „Dėl teisės į piniginę socialinę paramą“ (toliau – ir Išvada), kurios pagrindu priimtas Sprendimas, kuriame nurodyta, kad pareiškėja neturi teisės į paramą. Apie priimtą Sprendimą pareiškėja informuota 2026 m. birželio 17 d. pranešimu Nr. (duomenys neskelbtini), kuriame buvo nurodyta Prašymo netenkinimo priežastis ir Sprendimo teisinis pagrindas.

Taip pat atkreipia dėmesį, kad asmenys turi teisę kreiptis pateikiant prašymą dėl paramos (įskaitant būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas) skyrimo išimties tvarka pagal Įstatymo 23 straipsnio 3 dalies 2 punkto nuostatas.

Bylos šalys tinkamai informuotos apie posėdžio vietą ir laiką. Pareiškėja patikslintame skunde prašė bylą nagrinėti rašytinio proceso tvarka. Atsakovė atsiliepime sutiko, kad ginčas būtų nagrinėjamas rašytinio proceso tvarka. Atsižvelgiant į bylos šalių valią, byla išnagrinėta rašytinio proceso tvarka (Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 14 straipsnio 7 dalis).

Patikslintas skundas tenkintinas.

Nagrinėjamoje byloje ginčas kilo dėl Tauragės rajono savivaldybės administracijos 2026 m. birželio 17 d. sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini), kuriuo pareiškėjai buvo atsisakyta skirti būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensaciją, teisėtumo bei įpareigojimo atlikti veiksmus pagrįstumo.

Bylos duomenimis nustatyta, jog pareiškėja 2026 m. birželio 11 d. pateikė prašymą – paraišką Piniginei socialinei paramai gauti (kai kreipiamasi pirmą kartą arba pasikeičia anksčiau pateikti duomenys, arba praėjo 12 mėnesių po to, kai buvo pateikti duomenys apie turą). Prašymu prašė skirti būsto šildymo išlaidų kompensaciją, karšto vandens išlaidų kompensaciją bei geriamojo vandens išlaidų kompensaciją laikotarpiu birželio – rugpjūčio mėnesiais.

Socialinės paramos skyrius 2026 m. birželio 17 d. parengė išvadą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl teisės į piniginę socialinę paramą“, kuria buvo patikrinti duomenys valstybės registruose ir informacinėse sistemose bei įvertintas pareiškėjos turtas. Išvada buvo nustatyta, jog pareiškėja turi nekilnojamojo turto, kurio vertė yra (duomenys neskelbtini).

Atsižvelgiant į surinktus duomenis apie pareiškėjos turą, Sprendimu atsisakė skirti būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensaciją, nes pareiškėjos nuosavybės teise turimo turto vertė viršija turto vertės normatyvą. Sprendimas priimtas vadovaujantis Įstatymo 6 straipsnio 1 punkto arba 7 straipsnio 1 dalies 1 punkto pagrindu.

Apie priimtą Sprendimą pareiškėja informuota 2026 m. birželio 17 d. pranešimu Nr. (duomenys neskelbtini).

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (toliau – ir VAI), Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymas (minėta, toliau – ir Įstatymas) ir kiti teisės aktai.

Įstatymas nustato piniginės socialinės paramos teikimo principus, finansavimo šaltinius, piniginę socialinę paramą gaunančių asmenų teises ir pareigas, taip pat piniginės socialinės paramos, teikiamos nepasiturintiems gyventojams, kai suaugęs asmenys yra išnaudoję visas kitų pajamų gavimo galimybes, rūšis, jų dydžius ir teikimo sąlygas. Įstatymo 5 straipsnyje nurodytos piniginės socialinės paramos rūšys: 1) socialinė pašalpa; 2) būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijos (toliau – kompensacijos). Įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į socialinę pašalpą, jeigu kreipimosi dėl socialinės pašalpos metu atitinka visus šiame straipsnyje nurodytus reikalavimus: 1) bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto šio įstatymo 14 straipsnyje, vertė neviršija turto vertės normatyvo. Jeigu bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto šio įstatymo 14 straipsnyje, vertė viršija turto vertės normatyvą, nustatant teisę į socialinę pašalpą, kai kreiptasi pirmą kartą arba praėjus ne mažiau kaip 24 mėnesiams nuo paskutinio mėnesio, už kurį socialinė pašalpa buvo paskirta, šis reikalavimas 3 mėnesius netaikomas. Įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog gyvenamąją vietą būste deklaravę arba būstą nuomojantys bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi

teisę į kompensacijas, jeigu kreipimosi dėl kompensacijų metu atitinka visus šiuos reikalavimus: 1) bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto šio įstatymo 14 straipsnyje, vertė neviršija turto vertės normatyvo. Jeigu bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto šio įstatymo 14 straipsnyje, vertė viršija turto vertės normatyvą, nustatant teisę į kompensacijas, kai kreiptasi pirmą kartą arba praėjus ne mažiau kaip 24 mėnesiams nuo paskutinio mėnesio, už kurį kompensacijos buvo paskirtos, šis reikalavimas 3 mėnesius netaikomas. Įstatymo 14 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog skiriant piniginę socialinę paramą, į bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens turtą įskaitomas šis bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimas turtas: 1) statiniai, tarp jų ir nebaigti statyti statiniai; 2) privalomos registruoti transporto priemonės; 3) privaloma registruoti žemės ūkio technika; 4) žemė, įskaitant užimtą miško ir vandens telkinių ir kt. Įstatymo 15 straipsnyje numatyti nekilnojamojo turto ploto normatyvai, o Įstatymo 16 straipsnyje reglamentuotas turto vertės normatyvo apskaičiavimas.

Remiantis aptartu teisiniu reguliavimu, Įstatyme nustatytos sąlygos ir tvarka, kada skiriama piniginei socialinei parama, o viena iš sąlygų, kai turto vertė neviršija turto vertės normatyvo, kurio apskaičiavimo tvarką nustato Įstatymas ir kiti teisės aktai.

VAĮ 3 straipsnio 4 punkte įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reikalauja, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. Vadovaujantis VAĮ 3 straipsnio 5 punkte įtvirtintu išsamumo principu, viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį. Be kita ko, pažymėtina, kad atsakovė, kaip viešojo administravimo subjektas, yra saistoma gero administravimo principo imperatyvų. Šis principas įtvirtintas svarbiausiuose nacionalinio lygmens (Lietuvos Respublikos Konstitucijos 5 straipsnio 3 dalies nuostata, kad visos valdžios įstaigos tarnauja žmonėms) bei tarptautiniuose dokumentuose (Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnis ir kt.). Iš gero administravimo principo išplaukia ir pareiga imtis aktyvių veiksmų, padėti, elgtis rūpestingai ir atidžiai. Atsakingo valdymo (gero administravimo) principas, be kita ko, įtvirtina viešojo administravimo subjekto pareigą imtis aktyvių veiksmų vykdant administracinę procedūrą (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. liepos 31 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1547-502/2015).

VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5, 6 punktuose nustatyta, kad administraciniame sprendime turi būti nurodyta administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; administracinio sprendimo motyvai (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2021 m. gruodžio 15 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3014-968/2021). Taigi, administraciniame sprendime turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą, motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Viešojo administravimo sistemai priklausančių kompetentingų institucijų sprendimai turi būti aiškūs, tikslūs, nedviprasmiški, leidžiantys suinteresuotam subjektui suvokti, kokios priežastys lėmė vienokį ar kitokį valdžios institucijos sprendimą. Sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas. Individualus administracinis aktas turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar laikantis tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo, įgalinanti teismą (šiuo atveju Komisiją), nagrinėjantį tokią bylą, skundžiamą viešojo administravimo subjekto individualų administracinį aktą panaikinti (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. kovo 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A502-212/2012). Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2022 m. rugpjūčio 31 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-367-502/2022 ir kt.).

Vertinant skundžiamo Sprendimo turinį, pažymėtina, jog jame nurodyta, kad priimant Sprendimą yra remiamasi Įstatymo 6 straipsnio 1 punkto *arba* 7 straipsnio 1 dalies 1 punkto pagrindu. T. y. Sprendime nėra tiksliai ir aiškiai įvardinta, koks teisinis reguliavimas taikytas vertinant pareiškėjos prašymą. Sprendime pateiktos alternatyvios teisės normos, dėl kurių Sprendimas yra neaiškus, t. y. kuri teisės norma taikyta. Socialinės paramos skyriaus 2026 m. birželio 17 d. pranešime Nr. (duomenys neskelbtini) taip pat pakartotos alternatyvios teisės normos, jog pareiškėjos atveju taikomas Įstatymo 6 straipsnio 1 punktas *arba* 7 straipsnio 1 dalies 1 punktas. Be to, atkreiptinas dėmesys ir į tai, jog nors atsakovė surinko duomenis apie pareiškėjos turtą ir padarė išvadą, kad turto vertė viršija nustatytą turto vertės normatyvą, tačiau nei Išvadoje, nei Sprendime nėra pateikti teisės aktai, kuriais remiantis buvo apskaičiuotas turto vertės normatyvas (t. y. nepaaiškinta, pagal kokį teisės aktą turto vertės normatyvas buvo apskaičiuojamas ir kt.). Todėl tai vertinant, akivaizdu, jog skundžiamame Sprendime nebuvo nurodytas pakankamas teisinis pagrindas, kuriuo remiantis pareiškėjos Prašymas buvo netenkintas ir dėl ko pareiškėjai kilo abejonių dėl Sprendimo išsamumo, aiškumo ir jo teisėtumo. Tai vertinant, Komisija sprendžia, jog priimant Sprendimą iš esmės nebuvo laikomasi VAI nustatytų bendrųjų reikalavimų, keliamų administraciniam sprendimams ir buvo pažeisti VAI 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktai, gero administravimo principas, taip pat VAI 3 straipsnio 4, 5 punktuose įtvirtinti įstatymo viršenybės, išsamumo principai, numatantys viešojo administravimo subjekto pareigą į prašymą ar skundą atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodant visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį.

Komisija, atsižvelgdama į visa tai, kas išdėstyta, sprendžia, jog Sprendimo trūkumai yra esminiai, dėl ko Sprendimas yra neteisėtas ir nepagrįstas, todėl naikintinas.

Panaikinus skundžiamą Sprendimą kaip neteisėtą ir nepagrįstą, atsakovė įpareigotina iš naujo išnagrinėti pareiškėjos Prašymą dėl būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijos.

Pažymėtina ir tai, kad Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje yra konstatuota, jog teismo sprendimas, kuriuo buvo panaikintas viešojo administravimo subjekto priimtas aktas dėl to, kad jame nėra aiškūs jo priėmimo motyvai, nereiškia, jog viešojo administravimo subjektas yra įpareigojamas priimti priešingą sprendimą – šiuo atveju viešojo administravimo subjektas gali priimti bet kokį sprendimą (ir tokį patį, koks buvo priimtas anksčiau), tačiau jame turi būti aiškiai nurodyti tokio sprendimo priėmimo motyvai (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2018 m. gruodžio 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1240-556/2018 ir kt.).

Nustatytų teisinių ir faktinių aplinkybių pagrindu pareiškėjos patikslintas skundas tenkintinas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjos X. Y. patikslintą skundą atsakovei Tauragės rajono savivaldybės administracijai dėl Tauragės rajono savivaldybės administracijos 2026 m. birželio 17 d. sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) panaikinimo bei įpareigojimo atlikti veiksmus tenkinti.

Panaikinti Tauragės rajono savivaldybės administracijos 2026 m. birželio 17 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini), kuriuo pareiškėjai neskirta būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacija.

Įpareigoti atsakovę Tauragės rajono savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjos prašymą dėl būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijos.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Evaldas Ambrozaitis

Komisijos narės

Vilija Astrauskienė

